

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

V. Quare Deus nobis tribulationes immittat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

22 DE TRIBVLATIONE

in vijs eius ambulare, & non audierunt legem eius. Et Dominus per eūdem inquit: Ego Dominus, & non est alter: formans lucem & creans tenebras: faciens pacem & creans malum: ego Dominus faciens omnia hæc. Idem per Hieremiam: Ecce, ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad eos quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. Iterum per Amos Prophetam: Si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? Ex his alijsque S. Scripturę locis manifestissimè patet Deū esse causam mali poenæ, non autem mali culpæ.

Esa. 45.

Hie. 11.

Cap. 3.

CAPVT V.

QVARE DEVS NOBIS TRIBULATIONES IMMITTAT.

CVm Deus adeò bonus ac benignus sit, vt nec mortē crucis, nostri causa obire dubitauerit, non immeritò miramur, cur tot, tantis, tamq; diuersis calamitatum generibus affligat filios suos. Non ergò abs re fuerit indagare causas, quibus tantam castigationem, commersisse videamur.

Si pri-

Si primi parentes non peccassent, nullos labores, nullas omninò experiremur difficultates, quia omne vitæ iter sine montibus & anfractibus planum esset & directum, nec medicina aliqua indigeremus, nullis subiecti ægritudinibus: postquam verò in primis parentibus omnes telo peccati læsi, & infirmati sumus, vulnera & dolores nostri, non nisi medicinis & potionibus amaris curari possunt. Hinc ait Psalmista: *Priusquam humiliarer, ego deliqui.* Et alio in loco Scriptura: *Deus mortem non fecit, nec letatur in perditione viuorum. Creauit enim, vt essent, omnia: Impij autem manibus & verbis accersierunt illam.*

*Psal. 118,
Sapient. 1.*

Quocirca propriè loquendo, peccatum origo & scaturigo est omnium miseriarum nostrarum, nam vt inquit Apostolus: *Per peccatum mors in hunc mundum intrauit, & ita in omnes homines pertransiit;* peccatum vbi commissum fuerat, necessariò puniebatur, exequente iustitia, vt confusio facta per peccatum, corrigeretur per iustitiam, & iniuria expiaretur ab illo qui sustinuerat, sicut indies fieri consuevit. Quemadmodum enim, si quis hominum alterum occidat, confusio ista facta per

Rom. 5.

per

per necem alterius componi non potest, nisi secundum iustitiam ipse etiam interimatur; ita quoque Deus per poenas & tribulationes restaurat confusionem peccati, quia ipso sublato à poenis plane immunes essemus.

Potiones medicinales quas infirmati sumimus, amaritudine quidem perturbant & inuertunt stomachum, corpus tamen etiam ab humoribus corruptis & inficientibus mundant ac purgant: nisi enim confusio humorum impropotionalium esset in corpore, non foret necessarium eos confusione alia renouare

In Psal. 21. atque componere. Oportet, inquit D. Augustinus, ut homo intelligat Deum esse medicum, & tribulationem medicinam ad sanandum, & non poenam ad damnandum. Cùm aliquis tua curat vulnera, cùm quis te secat, cùm quis te vrit, tu clamas, tu lamentaris, sed Chyrurgus simulat se nō intelligere, neq; assentitur tuæ volūtati, ut omninō tibi restituat sanitatē. Vnico Dei filio q̄ peccare nō potuit, & gloriosissima eius genitrice Maria, quæ speciali gratia ab omni iniquitate præseruata fuit, exceptis, omnes, si non alijs grauioribus, originali saltem culpæ fuerunt obnoxij, priusquam affligerentur, ita vt merito illos tanquam aduer-

aduersarios & iustitiæ suæ contradictores Deus castiget ac puniat. Quia verò ad crimen originale infinitam etiam actualium multitudinem accumulamus, Deus quasi pius pater, & sapiens medicus, diuersis poenis & calamitatibus ea curat ac sanat, ideoque Exodi vigesimo dicit:

Ego sum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, Exodi 20°
visitans iniquitatem patrum in filios, inter-

tiam & quartam generationem eorum, qui

oderunt me. Et Sanctus Euangelista Io-

annes in persona Dei: *Ego quos amo,* Apoc. 3.
arguo & castigo. Item Apostolus Pau-

lus: *quem diligit Dominus, castigat: flagel-* Hebræ. 12.
lat autem omnem filium quem recipit. Quis

enim filius, quem non corripit pater? Quod
si extra disciplinam estis: ergo adulteri, &
non filij estis.

Idem omninò asserit Diuus Augusti-
 nus cum ait: Si non es ex numero susti-
 nentium tribulationem, non eris ex nu-
 mero filiorum Dei. Et Salomon inquit:

Disciplinam Domini, fili mi, ne abicias: Prouerb. 3.
nec deficias cum ab eo corripieris. quem e-
nim diligit Dominus, corrigit: & quasi pater
in filio complacet sibi.

Quemadmodum si vir quidam adue-
 niens, aliquem puerorum se recreanti-
 um auribus trahat, & increpet, conti-
 nuò animaduertimus hunc esse parètem

B istius,

istius, & non cæterorum quos impunitos relinquit: pari ratione nobis persuadere debemus, Deum supremum & benignissimum patrem castigare quos agnoscit & diligit filios, deserere autem ac reprobare omnes ad se non pertinentes. vt verum fatear, certum quoddam iudicium est offensionis & iracundiæ Dei, si dicat quod non sit nos puniturus. Sic loquitur per Ezechielem Prophetam: *Et requiescet indignatio mea in te: & auferetur Zelus meus à te: & quiescam, nec irascar amplius, eò quod pronocasti me in omnibus abominationibus tuis.*

Ezech. 16.

Et per Oseam Prophetam: *Non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicatæ.* Sin autem corripiat & affligat, euidentissimum signum est amoris & affectionis paternæ, sicut ait Psalmista: *Visitabo in virga iniquitates eorum, & in verberibus peccata eorum.* Et alibi:

Osee 4.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuisti eis, & irascens in omnes adinventiones eorum. Et Dominus

Psal. 88.

per Amos Prophetam: *Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognationibus terræ: idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras.* Etenim, vt in libro Machabæorum secundo legitur, multo tempore

Psal. 98.

Amos 3.

Mach. 2. c. 6

por
ag
be
al
H
pl
no
de
fo
ne
ua
in
ce
to
m
ze
ar
vt
Eo
eg
fi
qu
te
bi

more non sinere peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere: magni beneficij est iudicium. Non enim sicut in alijs nationibus Dominus patienter expectat vt eas cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat: ita & in nobis statuit, vt peccatis nostris in finem deuolutis, ita demum in nos vindicet.

Porro pœna & afflictio diuina non solum medicina est collapsum hominem redintegrans, verumetiam præseruatio impediens, ne delictum aliquod incurrat, sicut Apostolus attestatur dicens: *Et ne magnitudo reuelationum ex. 2. Corin. 12. tollat me, datus est mihi stimulus carnis mee, angelus sathanae, vt me colaphizet.*

Solet etiam Deus nonnunquam nos ærumnis & tribulationibus exercere, vt per eas merita nobis augeantur, & Ecclesia magis clarescat & illustretur egregiæ sanctitatis & patiëntiæ exemplis, sicut videre est in SS. Iob & Tobia, ad quem Angelus Raphaël:

Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit vt Tob. 12. tentatio probaret te.

Et Propheta Malachias inquit: *Cola- Malach. 3. bit eos, & purgabit quasi argentum.*

B . 2

Etenim

Psal. 11.

Etenim necesse est conflare, purgare, ac probare illud septies, vt purum & nitidum sit, & simile illi de quo Regius loquitur vates: *Argentum igne examinatum, probatum terre purgatum septuplum.* Denique Deus calamitates nobis immittit, & ab iisdem nos denuò liberat ad manifestandam misericordiam & bonitatem suam. Hinc Dominus in Euangelio de cæco nato interrogatus à discipulis suis.

Ioan. 9.

Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit. Neque hic peccauit, neque parentes eius: sed vt manifestentur opera Dei in illo.

CAPVT VI.

DE EFFECTIBVS QVOS TRIBVLATIO operatur in bonis.

QVoniam intelleximus Deum esse causam tribulationis, qua pœna, & permittere eam, quâ peccatum est, nec non quare tantis nos molestijs affligat, præstiterit iã tractare de effectibus quos tribulatio operatur.

Præsupponimus ergo tribulationem re ipsa esse malam, in quantum priuatio est alicuius boni, quemadmodum paupertas diuitiarum, ægrotudo sanitatis, i-

gno.